

Lhee, 20 juli 2012.

Geachte heer Werkman,
hierbij mijn herzien commentaar. De bijlagen zijn reeds in uw bezit. Van groot belang is nog het vonnis van de Raad van state van 18 juli voor het BIP. Dit heeft aanzienlijke consequenties, wil men tenminste de wetten naleven.

Juridische basis ontbreekt: geen passende beoordeling, geen verplichte Mer vooraf door de Commissie MER

Inleiding

Het Nederlandse aanwijzingsbesluit DRFR Wold verschilt aanmerkelijk van het Standaard Data formulier (SDF) 2004 zie Factsheet, bijlage 1.

Het Nederlandse aanwijzingsbesluit heeft thans formele rechtskracht en thans dienen de maatregelen onder 6 lid 1 Hr. te worden uitgevoerd; dat wil zeggen ingevolge de Natuurbeschermingswet dient een Beheerplan te worden opgesteld; daarbij dient te worden opgemerkt dat de toepassing van de Nbwet geen probleem zou zijn, indien alle artikelen van de Habitatrichtlijn op correcte wijze zouden zijn omgezet in de Nbwet.

Echter, artikel 6 eerste lid van de Habitatrichtlijn luidende: De Lidstaten treffen voor de speciale beschermingszones de nodige instandhoudingsmaatregelen deze behelzen zo nodig passende specifieke of van ruimtelijke ordeningsplannen deel uitmakende beheerplannen en passende, wettelijke, bestuursrechtelijke of op overeenkomst berustende maatregelen, die beantwoorden aan de ecologische vereisten van de typen natuurlijke habitats van bijlage I en de soorten van bijlage II die in die gebieden voorkomen.

is onvolledig en onjuist omgezet . In Nbwet artikel 19a, eerste en derde lid, is uitsluitend sprake van de verplichting tot vaststelling van een Beheerplan (BP). In de correctie van de onvolledige formulering t.a.v de verplichting tot wettelijke zekering van maatregelen wordt ogenschijnlijk voorzien in artikel 19b tweede lid, luidende: Een beheerplan als bedoeld in het eerste lid kan in voorkomende *gevallen deel uitmaken van een plan gericht op het beheer van een gebied als bedoeld in het eerste lid, dat al niet op grond van enige wettelijk voorschrift is vastgesteld.*

Niet alleen ontbreekt in de Nbwet het vaststellen van de relatie van maatregelen met de ecologische vereisten van soorten en habitats, maar ook ontbreekt een directe koppeling van maatregelen aan een omschreven bestuursrechtelijk of civielrechtelijk kader .

Gelet op artikel 19b tweede lid van de Nb kan het BP tot onderdeel worden gemaakt van een vastgesteld BIP.

Met andere woorden: het niet-juridisch bindend BP wordt ondergeschikt gemaakt aan een vastgesteld BIP.

Dit BIP is volledig buiten het kader van de Hr vastgesteld.

Elk overleg over natura 2000 beheerplannen voor gebieden waarvoor tevens een BIP is opgesteld kan worden beschouwd als een soort dubbel om de participanten aan de keukentafel te laten instemmen met de inrichtingsmaatregelen die reeds eerder zijn vastgelegd. Het BP overleg heeft dan in wezen geen zin.

BIP en BP.

Het BIP wordt opgesteld onder auspiciën van het Overlegorgaan van een Nationaal Park, naar alle waarschijnlijkheid geschiedt dit door de Terrein Beherende Organisaties (TBO's). Er bestaan geen inspraakmogelijkheden en formele beroepsmogelijkheden tegen een BIP. Daarnaast bestaat tevens geen verplichting tot openbaarmaking. Na vaststelling van een BP is formeel beroep mogelijk. Over de status van BP en BIP wordt verschillend gedacht, maar in feite zijn het beide niet-juridisch bindende documenten.

Terwijl artikel 6 lid 1 Hr dit duidelijk voorschrijft.

- Over de buitenwettelijke planfiguur van het BIP hebben de Raad van State en daarvoor de Kroon het volgende opgemerkt: *Het probleem van BIP's is dat met het vaststellen ervan onvoldoende informatie ter beschikking is omtrent de precieze gevolgen van allerlei op basis van dit plan mogelijke ingrepen. Hierdoor komt de rechtsbescherming onaanvaardbaar in gevaar (KB 22-6-95.)*

Het BIP is strijdig met de Europese Richtlijnen, en de Nederlandse wetgeving voorzover hierin de Hr juist is geïmplementeerd.

Realisatie van nationale “ natuurdoelstellingen “ in BIP en BP

Zowel het BIP als het BP beogen in belangrijke mate het realiseren van nationale instandhoudingsdoelstellingen zoals vastgelegd in de EHS en nu in het Aanwijzingsbesluit. Het zijn immers reeds lang bestaande natuurdoelstellingen.

Ze hebben geen verband met Europese verplichtingen. Het uitvoeringskader wordt omschreven als: "inrichting- en herstelmaatregelen" – ook voor situaties waar op grond van de verplichtingen van de Vogel-en/of Habitatrichtlijn geen maatregelen noodzakelijk zijn.

In dat licht is het niet geheel te begrijpen dat er nu een BIP over dat beheerplan (BP) heen is gelegd, dat langer duurt dan een BP en dus langer dan de 6 jaar die voor een BP geldt; en dat niet voor inspraak vatbaar is. Het moet gezegd dat thans wel wordt getracht de kring gebruikers beter te benaderen, maar heeft de inbreng van natuurorganisaties buiten die van Staatsbosbeheer en Natuurmonumenten wel enig gewicht?

- Nationale parken, Gebied van Communautair Belang (GCB) en toepassing Habitatrichtlijn

Dit Nationale Park bestaat grotendeels uit gebieden die door de Europese Commissie voorheen zijn aangemerkt als GCB. Zowel het BIP als het BP voldoen aan de definitie uit de Hr mbt projecten of plannen waarvoor een zogenaamde passende beoordeling nodig is. Voor beide is in de nationale context echter geen passende beoordeling nodig en geen MER verplicht. Of dergelijke procedures en een ontheffing ingevolge de Nbwet al dan niet noodzakelijk zijn wordt aan de discretie van de provincie overgelaten. Aan het Dwingelderveld is te zien dat zelfs bij herinrichtingmaatregelen geen toepassing wordt gegeven aan de Europese richtlijnen en al evenmin aan de rechtspraak van het Hof. De Raad van State was hier volstrekt duidelijk in: het bestemmingplan inrichtingsplan Dwingelderveld dat in 2010 door de Gemeenteraad is vastgesteld; dat niet anders was dan een wettiging van het laatste stukje BIP 2004-2014. Dit is van tafel geveegd: (zie bijlage). De uitgevoerde en uit te voeren maatregelen in het Gebied van Communautair Belang zijn dus illegaal. De respectieve overheden mogen zich dit zeer aantrekken omdat zij zich niet aan de wet hebben gehouden: maar wij hebben onder andere bij de heer Munniksma niets daarvan

terugggevonden! Niet dient te worden vergeten dat de Provincie verantwoordelijk is voor een correcte uitvoering van de richtlijn.

- Passende beoordeling en MER; uiteraard door de Commissie Mer, vooraf derhalve verplicht.

Zie hierover de Raad van State 18 juli 2012.

. Instandhoudingsmaatregelen EHS en Europese verplichtingen

Voor wat betreft de maatregelen is van belang dat het DR FR Wold ook een Vogelrichtlijngebied is waarvoor de verplichtingen ex art, 6.2 en 6.3 Hr gelden. Evenwel tevens met die opmerking dat slechts de data van het SDF 2004 als uitgangspunt dienen voor Europa; voor de overige data en soorten in het aanwijzingsbesluit geldt artikel 3 Vr en een aantal data is zuiver nationaal of zelfs tegengesteld aan de aanwijzing SDF2004. Deze horen onzes inziens dus niet te worden uitgevoerd; en zeker niet met voorrang. Vooraf is een passende beoordeling voor de gevolgen verplicht, (dit geldt zelfs voor “echte” instandhoudingsmaatregelen die mogelijk schade kunnen berokkenen aan andere, aldus het Hof in 2010). Dit geldt zeker ook voor maatregelen inzake het in geheel Nederland geldende EHSbeleid als daar zijn in casu het omvormingsbeleid en de verdrogingsmaatregelen en de vorming van stuifzanden, en zelfs de aanleg van recreatiepaden in een SBZ.

Volgens De Europese Commissie inzake diens uitleg over artikel 6 Hr gaat het bij het toepassen van de instandhoudingsmaatregelen over die habitats die zijn opgegeven in 2004 en die nog zijn geüpdatet in 2010 (bijlage II : EUNIS).

Uit deze bijlage is op te maken dat de naaldbossen in 2010 nog een area beslaan van 69 % . Van belang is te vermelden dat deze habitat Vogelrichtlijngebied is, en dus dient te worden beschermd ingevolge artikel 6 lid 2 6 lid 3 en 6 lid 4 Hr dan wel die dienovereenkomstig artikelen uit de Nbwet.. Dat betekent: het habitat daarvan dient te worden behouden.

Dat er in het concept BIP staat, en zelfs het Nederlands aanwijzingsbesluit DRFrWOLD, dat er andere vogelsoorten zijn die van open landschap houden is totaal irrelevant.

Verwijdering van de naaldbossen heeft aanzienlijke gevolgen voor de Zwarte Specht en Wespendif.

Zie voor wespendif profielschets 2008: bijlage III

” De wespendif is overwegend een bosbewoner, met een voorkeur voor minstens 250 ha en minstens 40 jaar oude bossen op zandgrond/ De vogel lijkt enige afwisseling met andere gebieden wel op prijs te stellen. Hij broedt bij voorkeur in naaldbossen, als in opgaand loofbossen met een rijke ondergroei maar vermijdt jonge bossen en te sterk versnipperde bossen/ Zijn nest zit bij voorkeur in een spar.

De minimale grootte voor het gebied voor zijn activiteiten rond het nest bedraagt 1400 ha. “ enz. Men bedenke dan hoeveel nodig is voor een veelvoud van deze dieren; zeven in aantal : dat is het bos dat aanwezig was bij de opgave aan Europa. Dat bedroeg toen ongeveer 80% of meer.

Conclusie: de reeds lang in gang zijnde “omvorming” van de naaldbossen, zoals ook verwoord in het BIP dat thans voorligt, is uitsluitend Nederlands beleid en is funest voor de instandhouding van wespendif. En is in strijd met de instandhoudingsmaatregelen, zelfs die van N2000 DRFWold. Ook al staan er 50

soorten bij in dat aanwijzingsbesluit: dat maakt niet uit. Wat telt is dat wat in Europa is vermeld in 2004 en bij de /Eunis in 2010.

Wat in dit voorliggende BIP wordt verteld is, dat er maar twee soorten gerelateerd aan bos zijn en de overige soorten, veel meer in aantal, niet gerelateerd zijn aan bos, en dat dus *daarom bos niet relevant* is. Dat is iets wat de Woudreus, mede gelet op de richtlijnverplichtingen- blijft bestrijden. De Stichting vindt het gelijk aan haar zijde: zie het arrest van de Raad van State van 18 juli.

Deze instandhoudingverplichting inzake naaldbos geldt ook voor de Zwarte Specht. Zie wat is gebeurd bij het Dwingelderveld, waar ook sprake is van “omvorming”, dit in verband met *verdroging en saaie naaldbossen*: : bijlage. IV uit Joop Kleine uit diens jaarlijks werk, 2005.

De specht gaat in aantal aanzienlijk achteruit. Sinds opgave van het Dwingelderveld-DWV- als Vogelrichtlijngebied is de Zwarte Specht in aantal achteruit gegaan van 25 (dat zijn de verplichtingen) naar 13. De nieuwe maatregelen (inrichting Dwingelderveld) hebben ongetwijfeld tot gevolg dat de ZS nog verder in aantal achteruitgaat en daarmee een inbreuk pleegt op artikel 6 van de Habitatrichtlijn. Zie, zoals gezegd, het arrest van 18 juli!

Men kan van dit voorliggende en van het vorige BIP DRFR Wold vaststellen dat met de sloop van bos onvervaard wordt doorgedaan. Monitoring ex art. 11 Hr ontbreekt (zie hiervoor ook de veroordeling van Nederland door het Hof – C - 441/03 in 2005) in de Nederlandse wetgeving zodat artikel 6 lid 2 Hr- het gebod tot tegengaan verslechtering- totaal krachteloos is.

Dat ontslaat de provincie evenwel niet van de plicht om de Europese richtlijnen voorrang te verlenen.

In dit geval zijn we al een stap vooruit, dat in dit BIP staat te lezen, dat de BIP doelen niet in strijd mogen zijn met die de N2000. Daaruit, vloeit, gelet op het eerder gestelde het volgende voort:

Habitat naaldbos:

Belangrijk is dat de hoeveelheid te handhaven bos niet beneden de opgegeven 69% in 2010 mag komen.

Anders komt men – nog verder- in strijd met de opgave 2004 en 2010.

(verplichting ex 6 lid 2 Hr ev.); daarmee komt men tenminste aan de Europese verplichtingen – voorzover deze al niet geschonden zijn- tegemoet.

In het BIP is niets gekwantificeerd, ondanks de goede voornemens in het concept/ BIP om, naar is aan te nemen, de wet na te leven.

De Provincie dient erop toe te zien door middel van rechtstreekse toepassing van artikel 11 Hr, niet door de beheerder, maar door een onafhankelijk toezichthouder, dat de bossen niet versnipperen en dat de verplichtingen ex artikel 6 lid 2 die uiteraard voor het Nederlands omvormingsbeleid gaan, worden nagekomen.

Uit het BIP pagina 15, 16 e.v. is het tegendeel evenwel op te maken!

Bezoek Kamerleden/

In 2009 is er een aantal Kamerleden op bezoek geweest in het Dwingelderveld resp. het Drents Friese Wold. Naar aanleiding daarvan zijn vragen gesteld door de respectieve Kamerleden. Het antwoord van de minister benevens het commentaar van onze Stichting sluit ik hierbij (bijlage V) .Deze commentaren zijn nog steeds actueel.

Zoals we uit de brief van de minister aan de Tweede Kamer uit 2009 — onder andere - mogen opmaken, heeft de provincie eigen natuurdoelen (waarschijnlijk bedoeld die van de EHS) en dus mag deze provincie doen en laten in het N2000 gebied wat de provincie/SBB of NM goeddunkt.

Landelijke koppen

Uit dit antwoord van de Minister is ook al af te leiden dat Nederland een eigen koers vaart, los van Europa. De landelijke koppen, genoemd onder het Concept-aanwijzingsbesluit, zijn goedgekeurd. Daarmee is meteen een inbreuk op artikel 6 Hr. evident. De Raad van State zegt dat nergens in de Hr staat dat dit niet mag. Er staat ook niet in de Hr dat je niet te hard mag rijden.

Evenwel, nergens is terug te vinden in de Habitatrichtlijn dat sprake is van *landelijke opgaven*: in de Hr en de VR is sprake van gebieden. Ook de EC refereert altijd aan de *gebiedsopgave* van het SDF 2004.

/De enige instantie die hieraan goedkeuring zou kunnen verlenen is het Europese Hof.

Nederland en daarmee ook het Drents Friese Wold zijn echter in eerste instantie EHS beleid en erachteraan bungelt de N2000 verplichting (voor wat het waard is, als men toch de SDF 2004 niet volgt)

Nergens in Europa bestaat een EHS; toch houdt men zich aan de SDF 2004 en voldoet aan de verplichtingen inzake biodiversiteit. Niet de EHS is bepalend voor de omvang en doelstelling van de richtlijngebieden, de communautaire verplichten zijn dat daarentegen wel. Omgekeerd kunnen de doelen uit de EHS wel worden afgeleid van de situatie in de richtlijngebieden, want EHS is strikt nationaal beleid.

Omdat er allerlei doelen zijn toegevoegd welke niet bij het SDF horen, worden daar ten onrechte instandhoudingsmaatregelen met voorrang uitgevoerd. Daar is dit BIP een voorbeeld van.

De echte instandhoudingsdoelen, met name die van behoud van Naaldbos, worden evenwel al sinds jaar en dag verwaarloosd door uitvoering van de EHS. Over het verlies aan biodiversiteit en over het gevolg daarvan voor klimaatverandering spreekt Gert Jan Nabuurs (bijlage VI) al in 2005.....

Richtlijnverplichtingen gaan voor nationale lijstjes en hobby's/

Verstoring:

Een en ander hierover – de richtlijnverplichtingen inzake artikel 12-16 Hr- en de vogelrichtlijn art. 5-9, is in Nederland geregeld in de Ffwet. Doordat de omvorming van bossen naar andere natuur en naar "ander bos"; de aanleg van recreatiepaden, de ontgronding, de vernatting in het BIP niet wordt onderworpen aan een ontheffingsprocedure, zijn de strikt beschermde soorten bijlage IV vogelvrij dit is rechtstreeks in strijd met artikel 12-16 van de Habitatrichtlijn. Bomenrijen die van belang zijn voor talloze vleermuissoorten worden zonder enige kennis van zaken gekapt. (monitoring a raison van eens in de 10 jaar vond de Minister in 2009 voldoende, daarmee voorbijgaande aan de plicht tot inventariseren, monitoren ex art. 11 Hr en artikel 6, lid 2))

Er wordt bij de ontgronding ook geen inventarisatie gedaan naar bijlage IV soorten; men houdt geen rekening met de bestaande natuur en bestaande habitats en habitatsoorten. laat staan dat er ooit een ontheffingsprocedure plaatsvindt.

Daarmee is een inbreuk op artikel 12-16 Hr en de vogelrichtlijn - wanneer het verstoring aangaat door recreatie en loslopende honden en houtkap-, evident.

Grand Design

Niet het bestaande telt, slechts dat wat het volgens het grand design moet worden..... of het wat wordt:

zie wat de onthutsende resultaten zijn van de reeds voltrokken kaalkap rond het Aekingerzand : alles is bedekt met een soort schimmel en de prachtige bossen zijn neergemaaid. Er is geen stuivend zand te zien, al kapt men het hele DrentsFriese Wold om. Toch staat dit BIP weer vol van kaalkap rond het Aekingerzand. Niet gekwantificeerd, geen wettelijke basis, in strijd met de verplichtingen van de Vogel en Habitatrichtlijn.Zie ook arrest 18 juli.

Compensatie

Flora en Faunawet.

Deze wet is een omzetting van de verplichtingen van artikel 12- 16 Hr voor de bijlage IV soorten en van de artt 5-9 Vogelrichtlijn voor alle vogels.

Artikel 16 van de Hr mag alleen bij uitzondering. Voor vogels wordt nooit een ontheffing gegeven.

Art. 16 Hr. kan alleen plaatsvinden er geen alternatieve oplossing is, Men moet aantonen dat er alternatieve oplossingen zijn gezocht.

In dit BIP is er .geen ontheffing aangevraagd voor de beschermde bijlage IV soorten en voor de respectieve vogels en is er nooit een Alternatief bedacht. dus is het in strijd met artikel 16 Hr, de Vogelrichtlijn en artikel 75 Ffwet.

Uitzonderingen zijn alleen toegestaan bij dwingende redenen zijn van groot openbaar belang of een ander in de Hr genoemd belang;

en) als compensatie vooraf in de onmiddellijke nabijheid heeft plaatsgevonden. De ruil dient volwaardig te zijn. Met andere woorden: wil men zo graag een stuivend zand, begin dan 40 jaar van te voren met de compensatie van de natuur die men ervoor vernietigt!

Maar zoek eerst een alternatief.

De Vogelrichtlijn biedt GEEN uitzonderingsmogelijkheden, behalve bij zeer schadelijk wild. Art. 5 verbiedt vernieling van nesten.

Art 11 van de Ffwet en andere artt. wordt hierdoor geschonden.

Conclusie: Men dient wel te beseffen dat kaalkap ten koste van oude bossen GEEN dringende reden is van groot openbaar belang, en men kan evenmin hiervoor een ontheffing krijgen als bedoeld in artikel 75 Ffwet, wil men tenminste de richtlijnverplichtingen geen geweld aan doen.

Men dient wel te beseffen dat kaalkap ten koste van oude bossen GEEN dringende reden is van groot openbaar belang, en men evenmin hiervoor een ontheffing kan krijgen als bedoeld in artikel 16 FFwet.

Grote grazers.

De inzet in dit BIP van grote grazers, die ongelimiteerd zich kunnen vermeerderen en zich overal mogen verspreiden, levert op zijn minst verstoring op voor holenbroeders.

Ondergetekende vraagt zich af of een tweede Oostvaardersplas nu echt nodig is ?

Beheersmaatregelen

Niks doen is geen optie . Onderhoud (goede staat van instandhouding van de in bijlage I opgegeven data aan Europa) is nodig, herstel en inrichting niet. .Hiermee is het BIP in strijd met artikel 6 lid 2 Hr.

Niks doen zou een optie zijn door gewoon met de handen van de bossen af te blijven.....de natuur te laten zoals hij IS.

Daar is meer dan genoeg inspanning voor nodig.

Lhee, 17 juli 2012.

Met vriendelijke groeten,

Mede namens de Stichting,
M.J.J.Vodegel-Versteeg

Lid Stichting de Woudreus

juridisch medewerker.

Bronnen:

INCAconsult, Vogelrichtlijn, Habitatrichtlijn, jurisprudentie Hof, Stichting Iquattro.